

EL VOLUNTARIAT: EL COR DE CÀRITAS

__ ***L'entrevista***

Salvador Busquets:
“No em sé explicar a mi mateix sense aquests nou anys a Càritas” _ 14

__ ***què hi pots fer tu?***

CAMPANYA D'EMERGÈNCIA
“A la pobresa, la coneixes”
_ 24 i 32

__ ***entitats amb cor***

Voluntariat amb valors, un valor a l'alça _ 29

EL VOLUNTARIAT: EL COR DE CÀRITAS

Fotografia de la portada:
Iniciant-se en el voluntariat.

AUTORA: DUNA COSTA

Fotografia del sumari:
Superant la bretxa digital.

AUTORA: MARIANA ARRIETA

sumari

- ___ **editorial** _ 3
- ___ **el reportatge**
El voluntariat: el cor de Càritas _ 4
- ___ **a fons**
Salvador Busquets: nou anys al servei de Càritas Barcelona _ 10
- ___ **l'entrevista**
Salvador Busquets: "No em sé explicar a mi mateix sense aquests nou anys a Càritas" _ 14
- ___ **en primer pla** _ 18
- ___ **actuem**
Un projecte únic per a una única diòcesi _ 20
- ___ **ODS**
Una desigualtat que fractura la societat _ 22
- ___ **què hi pots fer tu?**
Fes-te voluntari. Regala solidàriament _ 24
Fes un donatiu o fes-te soci _ 25
- ___ **sopa de lletres** _ 25
- ___ **cuinant amb l'Ada Parellada**
Patata farcida de retalls de verdures _ 26
Bunyols de bacallà amb salsa de tomàquet _ 26
- ___ **l'apunt històric**
L'Escola de Formació del Voluntariat _ 27
- ___ **entitats**
L'editorial de les Entitats amb cor
Multiplicar els pans i els peixos _ 28
Voluntariat amb valors, un valor a l'alça _ 29
- ___ **les piulades del curs** _ 31

edita

Càritas Diocesana de Barcelona
Via Laietana, 5. 08003 Barcelona
T. 93 112 70 10
comunicacio@caritas.barcelona

consell de redacció

Àrea de Comunicació i
Relacions Institucionals

disseny

Creació Singular

correcció i traducció

Montserrat Pibernat

impressió

Gràfiques Cuscó

dipòsit legal

DPL-B-18.956-2004

www.caritas.barcelona

@caritasbcn

caritasbarcelona

editorial

NÚM. 15 2023 / 2024

Una entitat DE persones voluntàries

En la darrera Assemblea General de Càritas Espanyola vam afirmar que Càritas és una entitat **DE** persones voluntàries, i no **AMB** persones voluntàries. Pot semblar una apreciació menor, però **defineix a la perfecció la importància del voluntariat a la nostra entitat**. En aquest darrer número de la revista El Batec coneixereu de primera mà l'imprescindible servei que dia rere dia ofereixen els voluntaris i voluntàries de Càritas Barcelona.

Són 2.922 les persones que hi col·laboren sense demanar res a canvi i que, des de les seves diferents responsabilitats, canvien la vida de tantes persones vulnerables. El papa Francesc defineix el voluntariat com l'esforç de sortir a ajudar els altres, i és aquesta convicció la que fa que Càritas funcioni.

Aquest editorial també vol ser un "gràcies". Gràcies a totes i cadascuna de les persones que formeu part de Càritas. A finals de setembre, la meua responsabilitat com a director de Càritas Diocesana de Barcelona acaba, i una nova persona em rellevarà al capdavant de l'entitat. **Càritas no és fruit del treball d'una única persona, sinó que és la suma de molts individus que participen en una cursa de relleus.** La solidaritat, el compromís, la transparència o l'amor cap al feble passen de persona a persona, mantenint la flama que fa gairebé vuitanta anys que il·lumina els cors dels qui han perdut l'esperança. Vull donar les gràcies al Cardenal Lluís Martínez Sistach, que l'any 2014 va confiar en mi per dirigir aquesta entitat. També vull agrair al Cardenal Arquebisbe de Barcelona i president de Càritas Diocesana de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, que hagi mantingut la confiança en la meua tasca al capdavant de Càritas durant aquests darrers anys. Gràcies també a l'equip directiu, al consell, als mossens, a l'equip humà de persones i en general a tota la comunitat cristiana de la diòcesi de Barcelona. **Dirigir Càritas és com dirigir una orquestra. Els músics ja en coneixen la partitura, i el que ha d'intentar el director és que el conjunt soni de manera harmònica.** Crec, humilment, que en aquests darrers nou anys ho hem aconseguit.

Finalment, vull enviar un missatge de confiança, però també de responsabilitat, a la nova persona que dirigirà Càritas Barcelona durant els pròxims anys. Malgrat que hem superat la crisi econòmica del 2008, la crisi de refugiats o la pandèmia de la COVID-19, encara ens trobem immersos en una crisi inflacionària que agreuja i penalitza la vida de moltes persones. **Durant el 2022, Càritas Barcelona ha atès 16.063 llars, on viuen 35.414 persones, gairebé un 30% més de persones amb relació a l'any anterior. Així mateix, les Càritas Parroquials i Arxiprestals de la diòcesi de Barcelona han atès 34.092 llars, on viuen 78.683 persones, un 22% més que l'any 2021. I de cada 3 persones de la diòcesi de Barcelona viu en situació de pobresa i, davant d'aquest context, no podem quedar-nos amb els braços plegats.** Per aquest motiu, hem llançat la campanya "A la pobresa, la coneixes", advertint que cadascú de nosaltres coneix algú que es troba en dificultats econòmiques que no li permeten viure dignament. Sou més de 9.000 les persones que any rere any ens doneu suport econòmic per sostenir la nostra acció social, i està a les vostres mans, a les nostres mans, el fet de poder-los donar una resposta. Gràcies també a tots vosaltres, ja que sou el motor que ens encoratja a continuar treballant com el primer dia. **Confio que els nostres camins es tornaran a creuar en favor de la justícia social i la igualtat d'oportunitats.**

Salvador Busquets

Director de Càritas Diocesana de Barcelona

Càritas no és fruit del treball d'una única persona, sinó que és la suma de molts individus que participen en una cursa de relleus

el reportatge

El voluntariat: el cor de Càritas

2.922 persones voluntàries col·laboren amb Càritas Diocesana de Barcelona de manera altruista. Són el cor de Càritas i, sense elles, bona part de la feina de l'entitat no seria possible

TEXT: JORDI JULIÀ · FOTOGRAFIES: MARIANA ARRIETA, JORDI JULIÀ, AÍDA BOLADERES

Amb motiu del Dia Internacional del Voluntariat del 2022, el papa Francesc va definir el voluntariat com una **“força de xoc” que permet sortir d'allò que està establert per aconseguir alguna cosa**. Per al papa Francesc, però també per a Càritas, les tasques solidàries com ara el voluntariat **no impliquen només “treballar per a la gent”, sinó “treballar amb la gent”**.

Els voluntaris i voluntàries de Càritas són fonamentals per donar resposta a les més de 35.000 persones que l'entitat acull i acompanya. Cadascuna de les persones voluntàries, des del seu compromís lliure i desinteressat, comparteix part del seu temps i dels seus coneixements. **Tothom, segons les seves possibilitats, acaba trobant el seu espai, i així contribuir a la missió de Càritas, que és estar al costat dels que més pateixen.**

Isaac Compañó, cap del Departament de Desenvolupament de Persones de Càritas Barcelona, afirma que l'essència de l'acció social i de la missió de Càritas la duen a terme l'equip humà de Càritas i especialment les persones voluntàries, i que tot i ser una entitat amb uns 400 llocs de treball interns i externs, la feina seria impossible sense la contribució del voluntariat. **“Hi ha institucions que sense persones**

contractades no funcionarien, i d'altres que sense voluntaris i voluntàries no podrien tirar endavant. En el cas de Càritas, les persones contractades són importants, però si no tinguéssim persones voluntàries no podríem arribar a tot el que fem”, diu.

Un únic equip humà

Càritas concep l'individu com a transformador de la societat, independentment del seu paper a l'entitat. “Comptem amb un únic equip humà de persones, i tant les contractades com les voluntàries poden formar part d'òrgans

de decisió, exercir diverses responsabilitats i liderar projectes. Un exemple clar és el consell de Càritas, que està format per persones contractades i voluntàries”, explica Compañó. En el seu cas, Compañó va començar a treballar a Càritas l'any 2015, però és voluntari de l'entitat des de molt abans. “Estava molt vinculat a la parròquia del meu poble, a l'esplai parroquial, al consell pastoral... Vaig començar la meva tasca com a voluntari assessorant en l'àmbit social, i posteriorment creant sinergies entre Càritas i l'Ajuntament del municipi. Mai deixem de ser voluntaris de l'entitat, i des de diferents rols podem contribuir a la millora de la societat”.

Un voluntari de Càritas imparteix classes de castellà a l'Espai Polivalent Sant Miquel del barri del Singuerlin (Santa Coloma de Gramenet).

Joves i grans participen en la festa intergeneracional de primavera de Càritas, un espai on compartir experiències entre diverses generacions.

“La joventut entén el voluntariat de manera diferent”

Pel que fa als reptes de l'entitat, el responsable de Desenvolupament de Persones admet que falten joves, però que és una tònica general en totes les entitats. Així, **en el cas de Càritas, gairebé 300 persones voluntàries són menors de trenta anys, i representen un 9,5% del total del voluntariat.** “Els joves busquen un voluntariat més puntual, durant un període de temps més curt. També és normal, ja que tenen altres responsabilitats i són més dinàmics, i això fa que hàgim d'adaptar els voluntariats a un curs escolar o a uns mesos concrets”, explica.

Pel que fa al perfil actual de les persones voluntàries, la meitat són majors de 65 anys, i gairebé 7 de cada 10 són dones. Amb relació al seu compromís, de mitjana les persones voluntàries col·laboren amb Càritas durant quatre o cinc anys. **“Això no es troba en la gran majoria de les entitats, i tenim el goig de comptar amb**

un voluntariat compromès, en consonància amb la identitat de Càritas”. Si analitzem el voluntariat social que les persones duen a terme, 4 de cada 10 destinen part del seu temps al programa de necessitats bàsiques, i la resta es reparteixen en qüestions tan importants com l'acompanyament a persones grans, la formació i inserció laboral, el suport a infants i joves o l'assessorament en qüestions com l'habitatge o el procés migratori, entre d'altres.

“Tothom té cabuda a Càritas, i el més rellevant és que cadascú sàpiga trobar el que el motiva. Hi ha persones que volen fer un voluntariat que no tingui res a veure amb allò a què s'han dedicat professionalment tota la seva vida laboral. Aquesta motivació, en cadascuna de les persones, és diferent, i **l'objectiu és que trobin la resposta a la pregunta “i tu què vols, què esperes, a què aspireu, quin és el teu objectiu?”.**

L'Isaac i la Miriam, dues de les persones que conformen l'equip de Desenvolupament de Persones a Càritas Barcelona.

“Ajudem a fer que les persones tinguin una vida més fàcil”

L'Àngeles (dreta), ensenyant una peça de roba a una persona participant de l'Armari Circular.

L'Àngeles i la Mari són voluntàries de l'Armari Circular de l'Espai Polivalent Sant Miquel, un projecte situat al barri del Singuerlín de Santa Coloma que va començar a funcionar l'abril d'aquest any. És un projecte obert, on tothom pot portar i recollir roba. L'objectiu de l'espai és constituir-se com un punt de trobada, on veïns i veïnes puguin conèixer-se, crear xarxa i dur a terme una activitat de manera conjunta.

Durant la visita al projecte, l'Àngeles va amunt i avall col·locant la roba que entra, recomanant peces a les persones que pregunten i ajudant en tot allò que pot. “Jo ja era voluntària en un punt de distribució d'aliments, però van proposar-me venir aquí i vaig dir que sí”, explica. Considera que projectes com aquests són molt importants, i que la majoria de les persones que venen tenen molta necessitat. “Amb la roba ajudem les famílies a estalviar-se uns diners, però el més important és que coneguin a altres persones del barri, que es relacionin i creïn xarxa. **Jo em sento útil sabent que faig un servei als altres, i si aconseguim que les persones tinguin una vida més fàcil, ja em dono per satisfeta”.**

En el cas de la Mari, fa pocs mesos que és voluntària, però quan va jubilar-se va decidir implicar-se en una causa solidària. “Tinc el centre a prop de casa, i això ha sigut decisiu a l'hora d'apuntar-m'hi. No només participo en aquest espai, sinó que també col·laboro en tallers de manualitats, biodansa o cuina”, diu. La Mari creu que al barri hi ha moltes situacions difícils, i que la societat hauria de ser més solidària. **“Fins que no t'impliques en projectes socials, no veus les necessitats reals que hi ha”.**

“Intentes donar el poc que saps”

L'Ana, atenent una trucada a l'Espai Polivalent de l'Hospitalet de Llobregat.

L'Ana Hernández fa dotze anys que és voluntària de Càritas. “Quan els meus fills es van fer grans, tenia més temps lliure, i va ser quan vaig decidir fer-me voluntària”. Veïna de la Zona Franca, l'Ana va preguntar a una monja coneguda del barri què podia fer. “Primer vaig ajudar en una parròquia amb la catequesi, i després ja vaig entrar a l'equip de Càritas a l'església de Sant Enric d'Ossó de l'Hospitalet. Allà, l'Ana es dedicava a omplir fitxes de les persones que s'atenien per primera vegada, i també tenia cura dels infants d'aquestes famílies durant l'estona que duraven les entrevistes amb el seu treballador social. Així mateix, també ha impartit classes de castellà, tot i que actualment el seu voluntariat se centra en tasques de recepcionista. “Els dilluns col·laboro al despatx de Càritas de Cornellà, i els dimarts vaig a l'Espai Polivalent de l'Hospitalet”, explica. Durant aquests dos dies, l'Ana es dedica a atendre les persones que assisteixen presencialment als despatxos, i també resol els dubtes i consultes d'aquelles que truquen per telèfon. **“La gent està molt agraïda amb el nostre servei. Molts ens diuen que han trucat nombroses vegades a l'Ajuntament o a Serveis Socials, i que a Càritas hem estat els primers que els hem escoltat o guiat d'alguna manera”.**

Segons l'Ana, el més important és posar-se a la pell de l'altre, comprendre la seva situació i escoltar-lo. “Quan ets aquí, intentes donar el poc que saps. Jo em sento valorada i útil, i crec que **el meu voluntariat pot oferir esperança als que l'han perduda**”, conclou.

“Quan fas voluntariat, t'adones de l'impacte social de les teves accions”

La Júlia (esquerra) i l'Olívia (dreta), fent el seu primer voluntariat a Càritas.

Som a finals de juliol. Fa calor, però sis persones grans ja estan preparades per sortir a fer una ruta pel mercat del Born de Barcelona. Viuen a la residència de gent gran Mil·lenari, una de les moltes residències on Càritas duu a terme el projecte Resivol, un servei d'acompanyament a persones grans. En Manel Huguet, voluntari i coordinador del projecte en aquesta residència, explica que si Càritas no oferís aquest servei, difícilment aquestes persones podrien sortir a passejar amb tanta freqüència. En Manel és voluntari des de l'any 2011, i va implicar-se en aquest projecte quan va conèixer la realitat que es viu en moltes residències. “Els meus pares van estar en residències, i durant els anys que vaig anar-los a visitar, em vaig adonar que moltes persones estaven soles, i que era important oferir part del meu temps perquè tinguessin algú que pogués escoltar-les, acompanyar-les”.

A la sortida d'avui, hi assisteixen dues noves voluntàries, la Júlia i l'Olívia. La Júlia té 20 anys i estudia un doble grau de Dret i Polítiques a la Universitat Abat Oliba. “Havia repartit aliments des de la parròquia, però és la primera vegada que faig un voluntariat d'acompanyament a persones grans”, diu. En el seu cas, i tenint en compte el seu interès en la política, considera que accions com aquestes tenen un impacte social real en moltes persones, i que és necessari que la ciutadania s'impliqui en iniciatives solidàries. **“Els joves ens passem més de quatre hores al dia enganxats al mòbil, i no costa gens dedicar-ne un parell a la setmana a acompanyar una persona que potser està sola”**, explica.

Tot i que ara pot dur a terme el voluntariat perquè està de vacances, la Júlia vol continuar col·laborant amb l'entitat durant el curs. **“Càritas és una entitat compromesa i seriosa, i m'agradaria continuar donant-hi un cop de mà”.**

En el cas de l'Olívia, la decisió de fer-se voluntària va sortir d'una conversa amb els seus amics. Encara que ara començarà segon de Batxillerat, té molt clar que li agradaria estudiar Psiquiatria, i que voluntariats com aquests poden ajudar-la a entendre alguns aspectes del camp mèdic. **“Els voluntariats són importants per als joves, connectar amb la gent gran, les seves històries... els joves hem d'experimentar-ho, ens ajuda a créixer com a persones”.**

Salvador Busquets: nou anys al servei de Càritas Barcelona

De la postcrisi econòmica a la inflació

TEXT: JORDI JULIÀ, SCHEHERAZADE BERMEJO
FOTOGRAFIES: QUIM PUIG, DANI CODINA, JORDI JULIÀ, AIDA BOLADERES, MINGO VENERO

Aquest mes de setembre, **Salvador Busquets finalitza el seu segon mandat com a director de Càritas Barcelona**. Han estat nou anys de servei, amb una realitat social sovint canviant, però en què Càritas ha sabut adaptar-se a tots i cadascun dels reptes. Els apartats de l'article exposen les accions més rellevants dels darrers nou anys, i van encapçalats per alguna cita que el mateix director de Càritas va fer en cadascun d'aquests moments clau per l'entitat.

Busquets va iniciar la seva tasca el setembre del 2014, a proposta del cardenal arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach. Espanya estava sumida en una situació d'emergència econòmica, fruit de la crisi financera mundial del 2007 i 2008. **En el cas de Catalunya, el 20% de la població es trobava a l'atur (756.500 persones), i durant l'any 2014 es van produir 15.806 desnonaments per impagament del lloguer o de la hipoteca.**

Salvador Busquets, durant la seva primera roda de premsa com a director de Càritas Diocesana de Barcelona.

“Haurem sortit de la crisi quan les famílies recuperin el poder adquisitiu, quan l'atur baixi al 8%, quan els joves treballin i quan l'habitatge sigui accessible”

Aquestes van ser les primeres declaracions que Salvador Busquets va fer com a director de l'entitat. Una de les iniciatives que es van impulsar des de Càritas, amb l'objectiu de reduir els elevats índexs d'atur, va ser la creació de Feina amb Cor. El projecte va obrir les portes el desembre del 2013, i va desplegar-se durant tot el 2014. **En aquests deu anys, més de 10.000 persones han passat pel programa, i més de 6.500 han pogut trobar una feina.** A Feina amb Cor, la persona disposa d'un assessor que la guia durant un període d'aproximadament sis mesos, participa en accions grupals que potencien les seves competències, realitza simulacres d'entrevistes i assisteix a formacions per trobar feina de manera activa, constant i autònoma. **Durant el 2022, el projecte ha atès 941 persones, de les quals un 82% estan treballant.**

En paral·lel, Càritas ha continuat apostant pel Servei de Mediació a l'Habitatge (SMH), un projecte creat l'any 2011 per resoldre les consultes i situacions relacionades amb deutes pendents de lloguer o d'hipoteca i fer tasques d'intermediació amb propietaris i entitats creditors. L'objectiu del servei era i és trobar solucions proporcionades i justes que evitin el màxim possible els desnonaments. **Durant el 2014, el servei va atendre 2.636 persones i va evitar uns 200 desnonaments.** Avui, el projecte continua en funcionament, i està integrat

en el programa d'Assessoria Jurídica Social, que durant el 2022 ha assessorat 275 persones.

D'altra banda, l'aposta per garantir un habitatge digne a les famílies més vulnerables ha estat clau durant aquests nou anys. Avui, Càritas Barcelona ofereix més de 2.000 places entre pisos unifamiliars, pisos compartits i centres residencials. Això no seria possible sense la feina conjunta amb la Fundació Habitatge Social, que compta amb 397 habitatges unifamiliars per a famílies vulnerables. Projectes residencials com Pere Oliveras (inaugurat l'any 2019) o Llar Betània acullen, per exemple, persones en reinserció penitenciària, on durant els darrers vuit anys hi han viscut 371 persones.

“La innovació afecta tots els àmbits de la vida, també el de l'acció social”

Tota persona, i en tot moment, té dret a l'alimentació. Per garantir-lo, cal adonar-se que **no es tracta només del dret a ser alimentat o a rebre aliments, sinó del dret a poder alimentar-se un mateix, de manera autònoma i digna.** A partir d'aquesta reflexió i des del 2013, Càritas Diocesana de Barcelona impulsa la targeta solidària d'aliments. L'objectiu de la targeta solidària és que les persones puguin comprar amb autonomia als establiments comercials d'alimentació per mitjà dels ajuts econòmics que reben. L'aposta de Càritas pels ajuts econòmics via

Una persona atesa per Càritas, comprant al supermercat amb la targeta moneder.

Una de les primeres famílies que va accedir als pisos d'acollida de persones refugiades. Amb ells, el director de Càritas Barcelona, Salvador Busquets (esquerra) i la responsable del Projecte d'Acollida a Persones Refugiades, Juana Martín (dreta).

targeta s'orienta a mantenir les persones empostrades en el mateix circuit en el qual es trobaven abans de veure's en situació de pobresa, amb el seguiment que en cada cas s'acordi amb el treballador social que fa l'acompanyament, i amb la voluntat de garantir, en tot moment, el dret a l'alimentació de les persones i per evitar afeblir més la xarxa econòmica local. **Durant el 2022, més de 5.233 persones han triat què menjar i on comprar gràcies a les targetes moneder.**

Així mateix, i en col·laboració amb la Fundació Formació i Treball (FiT), Càritas ha impulsat Moda re-, un projecte present al conjunt d'Espanya dedicat a la gestió de la roba usada: recollida, reutilització, reciclatge, donació i venda. Durant el 2022, la FiT ha gestionat 23.286 tones de tèxtil, contribuint a l'estalvi de 582.150 tones d'emissions de CO₂ generant 705 llocs de feina en les seves empreses d'inserció.

“La crida del papa Francesc ha tingut molt ressò. Són moltes les entitats, persones, congregacions i parròquies que ens han ofert el que calgués”

ACNUR (l'Agència de l'ONU per als Refugiats) defineix el 2015 com l'any de la crisi de refugiats a Europa, ja que fins al 7 de desembre del 2015, més de 911.000 refugiats i immigrants havien arribat a les

costes europees. El 6 de setembre del 2015, el papa Francesc demana a parròquies, comunitats religioses, monestirs i santuaris de tot Europa que acullin una família de refugiats. Des de finals d'abril del 2015 Càritas decideix donar suport a famílies ateses per la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR). Aquest servei garantia a les famílies que fugien de països en conflicte un acompanyament social sense terminis, amb la finalitat que poguessin conèixer la llengua, rebre orientació laboral o suport jurídic. També se'ls ajudava en la cobertura de necessitats bàsiques, habitatge o en la cerca de feina. **L'any 2017, Càritas donava suport a 83 persones (35 famílies) procedents de països que podien optar a asil o refugi. D'aquestes, 17 famílies van ser acollides en pisos de Càritas Diocesana de Barcelona, de parròquies o bé de particulars.**

Durant el 2017, Càritas va haver d'entomar un nou repte, el de l'arribada de menors sense referents familiars provinents majoritàriament del continent africà. Càritas habilita diversos equipaments residencials, i garanteix que aquests joves comptin amb un acompanyament social i laboral. Gatzara va ser una primera llar d'acollida temporal per als adolescents i joves estrangers no acompanyats. Situada a la parròquia de Sant Cristòfor de la Zona Franca, el projecte va estar en actiu fins a l'any 2019. **Càritas continua acompanyant joves migrants i ofereix 4 pisos que en els darrers cinc anys han acollit 37 joves. Alhora, s'ha ofert un entorn segur a 10.672 persones procedents de països en conflicte.**

“La solidaritat és la vacuna que ens ajudarà a sortir d'aquesta situació”

L'any 2020 va suposar un dels desafiaments més grans que l'entitat ha afrontat en els seus gairebé vuitanta anys de vida. El 14 de març del 2020, el Govern d'Espanya decreta l'estat d'alarma per frenar l'extensió de la COVID-19. El confinament va comportar una paralització gairebé total de l'economia, el tancament de molts negocis i la desaparició del turisme. **L'any 2020, el PIB català va caure un 11,4%, i no ha estat fins al tercer trimestre del 2022**

Una voluntària de la Càritas parroquial d'Argemón, a primera línia durant els mesos més durs de la pandèmia.

que l'economia catalana ha recuperat els nivells de creixement anteriors a la pandèmia. En contraposició a la imatge de persones teletreballant des de la seguretat de les seves llars, milers de persones trucaven a la porta de Càritas per aconseguir aliments, rebre ajuda per pagar el lloguer o parlar amb algú que fes més digerible la seva solitud. Durant el 2020, Càritas Diocesana de Barcelona va atendre 16.249 llars, on vivien 35.229 persones, un 8% més que l'any 2019. **Es van triplicar les ajudes econòmiques dedicades a aliments i es van duplicar les destinades al relloguer, invertint-hi un total de 3,8 milions d'euros.**

Durant aquest període, la complicitat amb parròquies, arxiprestats, entitats d'Església i la resta de Càritas fou imprescindible, una tònica que s'ha mantingut durant tot el mandat i que ha anat acompanyada d'una estreta col·laboració amb la resta d'entitats del Tercer Sector i administracions públiques.

“La pandèmia ens ha canviat la vida”

L'entitat entoma l'escenari postpandèmia com una oportunitat per millorar l'acollida i acompanyament de les persones més vulnerables. En aquesta nova normalitat, Càritas es pregunta: **“Si tot allò que vam tancar al març es pogués obrir demà, voldríem obrir el mateix tipus de projecte?”.**

A partir d'aquesta reflexió, es decideixen impulsar els espais polivalents. “Durant la pandèmia hem vist els efectes que pot tenir viure en condicions de no-lloc, en una habitació de relloguer, en un sofà, sota un sostre que no és una llar. Hem descobert la importància de disposar d'espais dignes, on les persones puguin trobar-se, relacionar-se”, deia Eduard Sala, cap d'Acció Social de Càritas, en una entrevista recent amb el setmanari *Catalunya Cristiana*.

Des del 2020, **Càritas ha desplegat cinc espais polivalents, situats a Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Cornellà de Llobregat, Badalona i Santa Coloma de Gramenet, que sumats al Centre Obert Glamparetes i al de Torre Baró / Llops del Taga funcionen des d'una vessant comunitària.** Són espais on s'ofereixen activitats lúdiques o relacionals, on la gent es pot apuntar a cursos de llengua, grups de cura, treball emocional, treballs manuals, dansa, etc. Però també serveis tant essencials com poder fer una rentadora o dutxar els infants. Aquests espais oberts ofereixen activitats de lleure, però s'acaben transformant en espais d'escolta i de referència per a aquestes persones. **Durant el 2022, els espais polivalents han acompanyat més de 3.000 persones.**

En paral·lel, Càritas ha adequat i dignificat la majoria d'espais i despatxos d'atenció de les

El bisbe auxiliar Mons. Javier Vilanova beneeix dues de les ambulàncies que van anar destinades a Ucraïna.

zones pastorals, reconvertint-los en espais d'ús polivalent i oberts a la comunitat.

“Les persones amb menys recursos no s'han recuperat dels estralls de la crisi del 2008, de la COVID-19 i, ara, de la inflació”

L'any 2022 s'inicia amb l'esclat de la guerra d'Ucraïna. El conflicte bèl·lic té conseqüències desastroses per a les famílies ucraïneses, però també té un efecte directe en les economies europees. **El març del 2022, Càritas Diocesana de Barcelona, amb el suport de l'Arquebisbat de Barcelona i diferents empreses, decideix enviar tres ambulàncies medicalitzades a territori ucraïnès, carregades de material mèdic, ortopèdic i de cures per poder atendre les persones ferides en el conflicte bèl·lic.** Alhora, es recullen gairebé 900.000€. Una part van destinats a la Càritas d'Ucraïna, i una altra, a les Càritas ubicades en països que fan frontera amb Ucraïna. També es destinen part d'aquests donatius a entitats que acullen famílies ucraïneses en diferents punts de Catalunya.

En paral·lel, la inflació derivada de la guerra impacta en l'economia de les famílies que Càritas atén, i la compra d'aliments o el pagament del lloguer es transforma en una fita gairebé impossible d'assumir per a moltes persones. **Càritas constata que 9 de cada 10 famílies ateses s'han vist obligades a reduir la despesa en alimentació, que el 43% no poden seguir una dieta adequada o que un 65% han deixat de comprar productes frescos. Així, prop de 4.000 llars ateses no poden pagar les despeses de l'habitatge (lloguer o relloguer) o subministraments (aigua, llum i gas), i 4 de cada 10 han canviat de domicili per qüestions econòmiques.** Aquesta situació provoca que Càritas tanqui l'any 2022 atenent 16.063 llars on viuen 35.414 persones, un 28% més que l'any anterior.

Els reptes que han d'arribar durant el proper mandat encara estan per escriure, però la tasca que Càritas ha exercit durant els darrers nou anys són la prova del seu compromís per construir una societat més justa.

“No em sé explicar a mi mateix sense aquests nou anys a Càritas”

TEXT: JORDI JULIÀ, ABEL UBACH, DUNA COSTA · FOTOGRAFIES: JORDI JULIÀ, ABEL UBACH

**Entrevista amb Salvador Busquets,
director de Càritas Diocesana de Barcelona (2014-2023)**

Nascut l'any 1958, Salvador Busquets i Vila és llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales, formació que ha completat amb diversos postgraus, entre ells Fiscalitat i Màrqueting. Va desenvolupar la seva trajectòria a l'empresa privada durant vint anys, fins que l'any 1995 va començar a treballar a Arrels Fundació com a coordinador general i posteriorment com a director. L'any 2013 va incorporar-se a la Companyia de Jesús a Catalunya com a coordinador de les entitats socials. Des del setembre del 2014 i fins ara, ha estat el director de Càritas Diocesana de Barcelona.

L'any 2014, en la primera roda de premsa que vas oferir com a director de Càritas, vas afirmar que els tres principals problemes socials de Catalunya eren l'atur, l'habitatge i la pobresa infantil. S'ha resolt alguna d'aquestes qüestions?

No s'han resolt. S'han pres iniciatives que per a alguns col·lectius representen millores significatives, però aquestes ajudes no han arribat a tothom.

S'ha desplegat una política d'ingressos mínims, que permet viure amb un mínim de dignitat, però de cara al treball decent, que és el que defensa l'Església, estem amb els mateixos problemes: una elevadíssima temporalitat i una fragmentació de les jornades laborals que fa que els sous siguin molt precaris. El salari mínim ha augmentat substancialment en els darrers anys, però una jornada laboral de 17 hores i mitja a la setmana no assegura projectes vitals.

Pel que fa a l'habitatge tenim exactament el mateix problema que hi havia abans, que és la manca d'una política pública d'habitatge social, agreujat per un increment de la demanda. Com més temps passa sense que les administracions facin res, més augmenten les persones i famílies que necessiten una llar digna.

Finalment, la pobresa infantil té a veure amb allò que defensem des de Càritas: no hi ha infants pobres, sinó que hi ha llars empobrides on viuen nens i nenes, i són precisament aquests infants els que pateixen les mateixes circumstàncies socials i econòmiques que els seus pares. Per tant, encara que hi hagi ajudes com les beques menjador o beques per a activitats extraescolars, si la família es troba en situació de pobresa, aquest infant difícilment sortirà de l'exclusió.

Durant el 2014, també alertaves de la gravetat dels desnonaments de famílies que no podien fer front al pagament de la hipoteca, i que

també s'estaven produint desnonaments de famílies que no podien pagar el lloguer. S'han agreujat les problemàtiques relacionades amb l'habitatge?

Sí, s'han agreujat, i encara no hem acabat de veure la globalitat del problema. Cada vegada hi ha més famílies que utilitzen com a estratègia de supervivència l'opció de viure en una habitació de relloguer. Això implica no tenir cap seguretat jurídica, i que les puguin fer fora quan vulguin. Tampoc hi ha un marc regulador del preu d'aquestes habitacions, i per tant el seu cost mensual pot arribar a superar l'augment que s'està produint en el lloguer d'habitatges.

Hi ha una altra problemàtica, i és que l'administració s'està equivocant quan intenta substituir una política pública d'habitatge per un conjunt de mesures fragmentades. Un exemple és la nova regulació dels lloguers, o la impossibilitat de desnonar algú si no compta amb un habitatge alternatiu. Això es

“Si se solucionés el problema de l'habitatge, la pobresa desapareixeria en un 80%”

pot aplicar als grans tenidors amb una gran quantitat de pisos buits, però hi ha moltes persones que necessiten disposar del lloguer dels pisos per pagar la residència dels seus pares, per complementar la seva pensió, etc. D'alguna manera, la confiança en l'estat de dret està quedant laminada.

Has estat nou anys al capdavant de Càritas Barcelona. Com valors el teu pas per l'entitat i quines fites s'han aconseguit?

No m'hauria pensat mai que entrar a Càritas fos una feina tan increïblement rica en matisos, conceptes i complexitat. Càritas és una entitat que atén col·lectius molt diferents amb necessitats molt diferents i, per tant, amb respostes molt diferents. No és el mateix posar en marxa un equipament per atendre gent gran que donar resposta a famílies amb infants des d'un espai polivalent.

Pel que fa a les fites assolides, el que més valoro és el treball que

s'ha fet per cohesionar l'equip humà d'acord amb una identitat, una finalitat, un encàrrec, una missió que hem rebut de la comunitat cristiana de Barcelona. És precisament aquest compromís el que ens demana que siguem proactius, intel·ligents, rigorosos, propers i afectuosos en l'atenció a persones en situació d'exclusió.

Vull remarcar que la capacitat de Càritas Barcelona per transformar condicions de vida no hauria estat possible sense la col·laboració d'altres actors. Concretament, el suport de la Fundació Formació i Treball (FiT) i de la Fundació Foment de l'Habitatge Social (FFHS) ha estat imprescindible. Tot i que són entitats que ja porten anys de vida pròpia, totes dues van ser promogudes per Càritas, i donen resposta a qüestions clau com l'habitatge (FFHS) i la feina (FiT).

Postcrisi, atenció de persones refugiades i menors no acompanyats, pandèmia, guerra d'Ucraïna, inflació... Quin consideres que ha estat el repte més important al qual s'ha fet front durant el teu mandat?

Hi ha dos reptes, que responen a dues mirades diferents. Un moment clau és la pandèmia, que representa una paralització

forçada i obligatòria de l'economia. Provoca un daltabaix increïble, fins i tot de la classe mitjana, però sobretot de les persones més febles, que de cop i volta es troben sense possibilitat de treballar. Les feines que tenen la majoria de les persones que atenem es paguen per setmanes, ja que estan relacionades amb l'atenció a la gent gran, servei domèstic, entre d'altres. Amb la implantació del toc de queda, aquesta economia es paralitza, i les persones es troben sense estalvis per sobreviure. Aquesta paralització també va afectar la classe mitjana, parelles que treballaven tots dos, que pagaven la hipoteca i anaven fent, però que de sobte es veuen immersos en ERTOS sense ingressos, etc.

Des d'una mirada més funcional, el repte que encara està pendent per resoldre és el de l'habitatge. Si se solucionés a l'àrea metropolitana de Barcelona, per exemple, la pobresa desapareixeria en un 80%. La manca d'habitatge és el que posa en situació de pobresa moltíssimes famílies, i amb unes bones polítiques públiques d'habitatge, bona part de les famílies a les quals atenem no necessitarien el nostre suport.

També cal recordar que vivim en un món més global, més complex.

Treballem per teixir una major complicitat amb la resta de Càritas Diocesanes per mitjà de Càritas Catalunya i Càritas Espanyola, amb l'objectiu de donar una millor resposta a aquesta globalitat. En aquests dos espais hem aportat i rebut coneixement, propostes, capacitat de treball, recursos, sentit de pertinença, i la ferma convicció que el treball per la construcció del Regne es realitza, simultàniament, en molts punts de la nostra geografia.

Durant el 2022, Càritas Barcelona ha atès 16.063 llars, on viuen 35.414 persones, gairebé un 30% més de persones ateses amb relació a l'any anterior. Què cal fer per revertir aquesta situació?

Aquesta situació ens preocupa, perquè després de la implementació de l'Ingrés Mínim Vital i venint d'una pandèmia, no ens imaginàvem que l'any 2022 atendríem més famílies que durant la COVID-19. El problema és que polítiques com l'Ingrés Mínim Vital o la Renda Garantida de Ciutadania només arriben al 8,2% de les persones que Càritas acompanya

al conjunt de Catalunya. No pot ser que l'Ingrés Mínim Vital, que l'any 2021 comptava amb un pressupost de gairebé 3.000 milions, deixés sense utilitzar 1.000 milions del pressupost. Això es deu a un desconeixement de l'ajuda per part de moltes persones que podrien sol·licitar-la, a requisits molt rigorosos per accedir-hi o a l'excessiva burocràcia a l'hora de percebre-la. Considerem que el desplegament d'aquestes polítiques d'ingressos mínims està sent lenta i complicada, i que caldria accelerar-la i facilitar-ne l'accés.

Bona part d'aquesta revista va dedicada a la tasca que diàriament duen a terme les 2.922 persones voluntàries de Càritas. Quina és la importància del voluntariat a Càritas i en general a les entitats del tercer sector?

El voluntariat hi té un paper fonamental. En l'última assemblea de Càritas Espanyola es va definir Càritas com una entitat "de" persones voluntàries, no "amb" persones voluntàries. Càritas és el compromís de la

comunitat cristiana en favor dels més desvalguts, i els que hi entrem a treballar, encara que sigui com a professionals, hi entrem voluntàriament per desenvolupar la missió de Càritas. Comptem amb les persones voluntàries, perquè junts formem una única comunitat. La persona voluntària pot fer un paper que a vegades un treballador no pot fer, i que és estar al costat de persones que pateixen, sabent que no pots solucionar directament la seva situació, però que pot acompanyar, comprendre i fer que les persones se sentin escoltades, que existeixen per a algú.

En aquest darrer número de El Batec es presenta la campanya "A la pobresa, la coneixes", indicant que 1 de cada 3 persones de la diòcesi de Barcelona viu en situació de pobresa. Quin paper juga Càritas en aquest context i com podem ajudar aquestes persones?

Voldria expressar l'agraïment als més de 9.000 socis i donants de Càritas, que han estat capaços d'identificar que la pobresa no és

“No hi ha infants pobres, sinó que hi ha llars empobrides on viuen aquests infants”

responsabilitat de les persones que la viuen. Amb el lema “A la pobresa, la coneixes”, volem dir que tots coneixem persones que tenien una vida semblant a la nostra, però que ha estat estroncada per fenòmens que no controlaven. Per exemple, el tancament d'una empresa o una malaltia sobtada fa que no puguem pagar les quotes de la hipoteca, etc. i quedem estroncat. Per tant, veiem que moltes vegades la situació de pobresa no és deguda a les persones que la pateixen, sinó a circumstàncies externes. Quan tu coneixes alguna d'aquestes situacions és quan es desperta la solidaritat que alimenta entitats com la nostra, i que treballem precisament per revertir aquestes situacions.

“Dirigir una entitat és com dirigir una orquestra”

Com animaries els socis o donants a continuar col·laborant i per què creus que han de fer-ho amb Càritas?

Jo els demanaria dues coses. En primer lloc, fidelitat en la seva

ajuda. Som una de les entitats amb major fidelitat per part dels socis i donants, i amb freqüència signo cartes d'agraïment a persones que després de 30 o 40 anys de ser sòcies deixen de col·laborar, pel motiu que sigui. Des de Càritas no puc fer més que agrair-los el compromís de tants anys. En segon lloc, demanaria que donessin a conèixer l'acció de Càritas al seu cercle proper, que ens fessin d'ambaixadors per aconseguir que altres persones se sumin a la nostra causa. Des de Càritas, hi ha el compromís de ser molt transparents amb tot el que fem, tenim, rebem i on ho destinem.

A partir d'octubre ja estaràs feliçment jubilat. Què t'emportes de Càritas i com et planteges aquesta nova etapa?

No em sé explicar a mi mateix sense aquests nou anys a Càritas, i no m'ho imaginava. Ha estat sorprenent veure la disponibilitat i la capacitat de tota la gent que participa a Càritas per posar-se en el lloc de l'altre. Totes les persones contractades i voluntàries, amb independència del paper que fan, m'han sorprès, i m'emporto la seva generositat i voluntat de pensar sempre en allò que és millor per a les persones a les

quals ens devem, encara que això ens compliqui la vida.

A Càritas he viscut la intensitat i també la diversitat de situacions. M'emporto l'increïble treball que de manera comunitària hem anat fent a través de l'equip directiu, però també des dels diferents òrgans i àrees de la casa. He viscut l'experiència d'un equip directiu que és, al mateix temps, òrgan executiu, però amb característiques de comunitat de vida. Visc amb il·lusió aquests últims mesos de feina, però també amb intensitat l'etapa que s'obre a partir d'ara.

Si haguessis d'enumerar les qualitats que Càritas t'ha obligat a adquirir, quines serien?

Flexibilitat i orientació a la missió final, que és atendre les persones més vulnerables. Dirigir una entitat és com dirigir una orquestra. A vegades has de demanar que toquin més fort i a vegades més fluix. Tu els transmetes el coneixement d'una partitura? No, el coneixement està en totes i cadascuna de les persones que formem Càritas, i dirigir una entitat vol dir tenir en compte tot això.

“Càritas és una entitat “de” persones voluntàries, no “amb” persones voluntàries”

en primer pla

“Mirem endavant”

Un cop per setmana, el projecte “Mirem endavant” de Càritas a la Parròquia del Bon Pastor acull persones nouvingudes que necessiten crear xarxa amb veïns del barri i descobrir l'entorn en el qual viuen. Les persones participants i voluntàries comparteixen un cafè o un esmorzar, expliquen les seves vivències o fan visites al barri per fomentar-ne el sentiment de pertinença. “No només oferim acompanyament als nouvinguts, sinó que aprenem els uns dels altres. Cada dia descobrim una cosa nova, i això ens enriqueix a tots per igual”, afirma una de les voluntàries. A la fotografia, un gest tan senzill com celebrar un aniversari es transforma en una acció comunitària, on persones voluntàries i participants se senten part d'una mateixa família: Càritas.

FOTOGRAFIA: DANI CODINA

Un projecte únic per a una única diòcesi

La comunitat cristiana és la base on recolza l'acció de Càritas, i el projecte Única neix per acompanyar les Càritas parroquials i arxiprestals cap a un objectiu comú: construir una base de dades conjunta que sigui el pilar d'una Càritas més fraterna i cohesionada

TEXT: AÍDA BOLADERES · FOTOGRAFIES: AÍDA BOLADERES, JORDI JULIÀ

Única és un mètode comú per recollir i quantificar tota la tasca d'acompanyament que duen a terme les Càritas parroquials i arxiprestals, conjuntament amb Càritas Diocesana de Barcelona, per treballar des d'una única base de dades. El projecte va iniciar-se fa dos anys, i en aquest temps 57 Càritas parroquials i 5 DISA (punts de distribució d'aliments) ja participen activament d'aquesta gran xarxa unificada.

“Per conèixer i explicar quina és l'acció social conjunta que realitza Càritas i l'Església de Barcelona a la diòcesi, era necessari fer aquest pas”, explica Blanca Ribas, voluntària i coordinadora del projecte Única. “El repte era i és molt gran. Hi ha moltes parròquies, moltes maneres de treballar i metodologies diferents, i en alguns casos una manca d'eines i coneixements informàtics a l'hora de recollir les dades. L'objectiu d'Única és que tothom comparteixi un mateix mètode de treball, que parlem el mateix llenguatge i que tinguem els mateixos criteris a l'hora d'indexar la informació”, detalla.

El Rebost Solidari de Sant Andreu és un dels 5 punts de distribució d'aliments que ja forma part del projecte Única.

Un projecte de tothom

Per engegar el projecte, durant els darrers dos anys s'han involucrat diferents actors, que han pensat de manera conjunta com es desplegaria aquest procés. “És un projecte de tothom, perquè necessitem a tothom”, afirma Ribas. En aquest aspecte, els mossens han sigut clau a l'hora d'obrir-los les portes de les parròquies i poder explicar-los el projecte a les Càritas parroquials, que són les grans protagonistes de la iniciativa.

La transversalitat d'Única ha fet que es necessités el treball conjunt de diversos departaments i àrees diocesanes. Així, el projecte comença en el Departament d'Anàlisi Social i Incidència, on es dona la formació específica de l'eina i s'analitzen els resultats des d'una mirada global. “La mirada global ens brinda una veu potent per denunciar les injustícies socials, però també és clau per rendir comptes a la societat sobre l'acció social que realitza l'Església a la Diòcesi de Barcelona”, explica Miriam Feu, responsable del Departament d'Anàlisi Social i Incidència.

Finalment, és l'Àrea social la que té la tasca més important, i que és precisament la de caminar cap a un model d'acció social compartit en l'acompanyament de les persones. Quan s'hagin complert els objectius d'Única, seran els professionals de Càritas els que continuaran acompanyant les parròquies en tot moment, amb l'objectiu que vagin guanyant autonomia, tot mantenint l'esperit de germanor i col·laboració.

Una voluntària de la Càritas parroquial de Santa Tecla (Barcelona), repassant una llista de persones beneficiàries de Càritas.

5 DISA i 57 Càritas parroquials ja formen part d'Única. Agrupen el 65% del total de persones ateses durant el 2022 per les Càritas parroquials i arxiprestals

27 ordinadors entregats a parròquies per introduir les dades de les persones ateses

77 persones han participat en cursos de formació per familiaritzar-se amb la base de dades comuna

Unificant les dades

TEXT: DUNA COSTA

L'Agustina Torres és una de les voluntàries de l'equip d'Anàlisi Social i Incidència de Càritas que forma part del projecte Única. L'Agustina té 35 anys i és de l'Argentina. Des que va arribar a Barcelona, i durant l'espera per l'homologació dels seus estudis, va decidir implicar-se en alguna tasca com a voluntària, col·laborant en projectes socials. En la majoria d'institucions li va ser difícil accedir, ja que encara no tenia tota la documentació necessària. A Càritas, li van obrir les portes per ajudar com més aviat millor tots aquells qui ho necessitaven.

Un projecte basat en el voluntariat

“El somni que teníem quan es va engegar Única era que cada parròquia comptés amb una persona voluntària per introduir dades, i des del Departament de Desenvolupament de Persones treballem per fer-ho possible”, explica Núria Cascante, tècnica de voluntariat de Càritas Barcelona. Càritas busca persones que vulguin canviar la realitat social dels més vulnerables, persones vinculades a l'entorn parroquial, persones amb coneixements tècnics, informàtics o habituades a treballar amb bases de dades. En definitiva, persones amb capacitat comunicativa, treball en equip i compromeses.

Beneficis, reptes i oportunitats

Pel que fa als reptes del futur, els responsables del projecte diuen que cal continuar treballant en l'autonomia digital de les Càritas que ja formen part d'Única, incorporar noves parròquies i sumar més persones voluntàries. “Volem arribar a tenir una base de dades única i fidedigna, que reculli tota l'acció social de Càritas, que permeti sensibilitzar i fer una denúncia evangèlica, millorar la gestió dels serveis i sobretot crear comunitat, cohesionar i fer una única Càritas. Per fer-ho ens calen moltes més mans, i persones que vulguin implicar-se en aquesta tasca com a voluntàries”, conclou la Blanca Ribas.

Actualment, forma part de l'equip que ha arrencat el projecte Única. “Vaig escollir l'àmbit informàtic, i treballo tot allò que està relacionat amb el CRM, que és la base de dades que Càritas utilitza per registrar les persones que atén”, explica. Una de les feines que l'Agustina duu a terme és la d'entrar totes les fitxes d'atenció que elaboren les Càritas parroquials. “Per dir-ho d'alguna manera, unifiquem la informació. Entre Càritas Diocesana i les Càritas parroquials faltava aquesta connexió, i que tots tinguéssim una base de dades conjunta. Crec que és la millor manera de treballar, i ben segur que ajuda a sumar esforços en favor de les persones”, ratifica.

Única, doncs, ha servit per ampliar la informació disponible i donar consistència al nexa entre Càritas Diocesana i les Càritas parroquials de Barcelona. Amb tot, l'Agustina assegura que malgrat la informàtica, sempre caldrà parlar amb la persona de tu a tu. “Les persones que atenem no són un número o un expedient, sinó que són éssers humans. Cadascuna d'elles viu una situació complexa i necessita ajuda, i crec que Única és l'eina necessària per atendre-les de la millor manera possible”, conclou.

Una desigualtat que fractura la societat

L'ODS 10, reducció de les desigualtats, és clau per erradicar les situacions de pobresa i d'exclusió social

TEXT: MIRIAM FEU · FOTOGRAFIES: DANI CODINA, CÀRITAS CATALUNYA

La desigualtat s'ha instal·lat dins la nostra societat i reflecteix les febleses estructurals del nostre model socioeconòmic. Un model que no ha aconseguit revertir les taxes d'exclusió social des de la gran recessió del 2008. Ans al contrari, segons l'indicador de la Fundació FOESSA, l'any 2018 l'exclusió a Catalunya afectava el 17% de la població, i tres anys després, amb la irrupció de la COVID-19, va augmentar fins al 29%. Pràcticament, 2,3 milions de persones en situació de gran vulnerabilitat i allunyades de la situació d'integració dins la nostra societat.

Però, per què ens cal parlar de desigualtat quan volem parlar de la reducció de la pobresa i l'exclusió? Perquè les deficiències estructurals del nostre model socioeconòmic dins de l'àmbit laboral, d'habitatge i de protecció són generadores de desigualtats i divideixen la població entre les persones que poden accedir a una feina estable, un habitatge digne o una prestació, i aquella part de la població que se'n queda a fora.

En concret, a més d'un mercat laboral caracteritzat per la seva dualitat, on una part dels treballadors tenen unes condicions tan precàries que malgrat tenir una feina no poden arribar a final de mes, i d'unes polítiques públiques en habitatge que no eviten que prop de dos milions de persones a Catalunya visquin en habitatge insegur o inadequat¹, cal destacar també que les polítiques d'ingressos mínims són un mecanisme que hauria de funcionar

com a darrera xarxa de protecció de les persones, i que en molts casos no ho està fent. És a dir, mitjançant l'accés a una prestació d'ingressos mínims, que es concreten en l'Ingrés Mínim Vital i la Renda Garantida de Ciutadania, les persones haurien de disposar d'uns mínims per poder garantir la cobertura de les necessitats més bàsiques quan no disposen de cap altra font d'ingressos. **Es tracta d'un dret subjectiu, reconegut a les normatives catalana i estatal, i que, tanmateix, no està arribant a tothom qui ho necessita: només una de cada tres persones en situació de pobresa severa la rep.** Són nombrosos els obstacles als quals han de fer front les persones per accedir a la prestació, i també per mantenir-la: des de traves burocràtiques de tota mena fins a una llei que n'exclou alguns col·lectius o una manca d'entesa entre les administracions estatal i autonòmica que acaba afegint més complexitat per a la persona en situació de vulnerabilitat. De fet, el proper informe anual de l'Observatori de la realitat social de Càritas Diocesana de Barcelona recollirà totes aquestes situacions amb les quals es troben les persones a les quals s'acompanya des de l'entitat.

A més a més, quan parlem de desigualtat cal tenir en compte la que prové de l'origen familiar. Es coneix com a transmissió intergeneracional de la pobresa la incapacitat de les persones que han nascut en llars desfavorides i amb pocs recursos de poder millorar les seves condicions de vida durant la seva trajectòria vital. És a dir, néixer i créixer en un entorn de pobresa dificulta a les persones

L'assessorament de l'equip de professionals de Càritas és imprescindible per tramitar moltes de les ajudes a les quals tenen dret les persones més vulnerables. A la fotografia, una sessió informativa grupal a Badalona.

el fet de poder canviar la seva situació de partida. Això és un atemptat directe contra la igualtat d'oportunitats i, per tant, un motor de desigualtat del present i del futur. **Els estudis ens mostren que els infants que han nascut i crescut amb privacions materials severes, tenen el doble de probabilitat d'esdevenir persones adultes en situació d'exclusió social².** I amb això estem al capdavant dels països europeus, és a dir, som un dels països on l'efecte directe de l'origen social és dels més elevats en la desigualtat intergeneracional. En concret, segons es desprèn de l'enquesta de condicions de vida de l'INE, un terç dels ingressos obtinguts per un adult s'expliquen per la família en la qual va créixer³, una xifra superior a la mitjana europea. I a més a més, **els fills i les filles de**

persones amb un nivell educatiu més baix mostren taxes de pobresa més elevades que els nascuts en entorns de major nivell educatiu. És a dir, els resultats que assolim al llarg de la nostra vida tenen menys a veure amb el nostre esforç i molt més amb les circumstàncies en les quals hem nascut i hem crescut.

En resum, **per poder garantir una societat inclusiva on ningú quedi exclòs és clau l'assoliment de l'ODS 10, la reducció de les desigualtats.** I són necessàries polítiques actives d'ocupació centrades en les persones més vulnerables, així com polítiques públiques d'habitatge, d'ingressos mínims i de suport a les famílies amb infants i adolescents. 🍀

Només 8 de cada 100 persones ateses per Càritas a Catalunya reben l'Ingrés Mínim Vital o la Renda Garantida de Ciutadania, les dues ajudes per pobresa extrema que han de garantir uns ingressos mínims.

¹ Segons la classificació per categories Ethos de Feantsa (www.feantsa.org/download/ethos_spain-24518105836657575492.pdf).

² Segons l'Informe VIII sobre exclusió i desenvolupament social a Espanya de la Fundació FOESSA, 2019.

³ Segons l'estudi del Alto Comisionado contra la Pobreza Infantil, 2020.

què hi pots fer tu?

FES-TE VOLUNTARI

T'agradaria millorar la vida de persones que tens a prop? Si ets una persona compromesa a fer un món millor, el voluntariat de Càritas Barcelona et crida!

Entre moltes altres accions, podràs donar suport en cursos de llengua o alfabetització digital per a adults, fer reforç educatiu a infants, visitar avis en residències i dinamitzar-los el seu dia a dia o ajudar en tasques administratives.

Tant se val la teva edat, no t'ho pensis i reserva la teva plaça en alguna de les sessions informatives disponibles omplint el següent formulari a la web de Càritas:

caritas.barcelona/fes-te-voluntari

REGALA SOLIDÀRIAMENT

Et cases, bateges un infant o celebres una comunió? Has pensat en quin detall donaràs als assistents?

Des de Càritas et proposem que celebri aquests sagraments amb regals solidaris i plens de cor!

Regala amb cor i celebra solidàriament!

Entra a la web regalsambcor.caritas.barcelona, escull el producte que més t'agradi i indica quantes unitats vols comprar.

Per què comprar a la botiga online de Càritas Barcelona?

Els beneficis van destinats íntegrament a les persones que atenem

Generes ocupació per a persones en situació de pobresa i exclusió social

Compra 100% segura

FES UN DONATIU O FES-TE SOCI

T'imagines haver d'escollir entre alimentar-te o tenir un sostre? Hi ha moltes persones a les quals atenem que es troben en aquesta situació. **Estem davant d'una gran emergència. De fet, actualment, 1 de cada 3 persones a la diòcesi de Barcelona està en situació de pobresa. Amb aquestes dades, de ben segur que –encara que potser no te n'hagis adonat–, coneixes algú que ho pateix.**

Per millorar la situació d'aquestes persones necessitem àngels com tu, que puguin ajudar i acompanyar. En definitiva, que aportin el seu granet de sorra fent un donatiu o fent-se sòcies.

Si vols tenir una incidència directa en la millora de la vida d'aquestes persones és molt fàcil, pots fer un donatiu:

A través de la nostra web:

caritas.barcelona/fes-un-donatiu

Fent una transferència al número de compte: ES12 2100 0965 5102 0001 0269 (CaixaBank)

Trucant al 93 112 70 10 en un horari de dilluns a divendres de 9h a 15h i tardes de dilluns i dimecres de 16h a 17.30h

Escrivint a: atenciodonant@caritas.barcelona

Fent un Bizum al codi **33381**

bizum

Recorda, a més, que ser solidari té doble recompensa! En la Declaració de la Renda podràs desgravar-te el 80% de tots els donatius efectuats fins a un màxim de 150€.

SOPA DE LLETRES

Troba 9 paraules relacionades amb el Voluntariat

S	E	N	T	I	T	R	R	C	S	I	C
C	E	E	E	A	H	O	A	A	O	G	A
A	H	H	C	M	U	A	A	R	L	E	G
I	P	O	C	O	M	O	C	S	I	N	E
C	T	J	C	R	A	R	T	S	D	E	M
N	H	S	U	O	N	S	T	O	A	R	S
A	E	E	E	S	I	V	A	R	R	O	I
T	E	M	P	A	T	I	A	E	I	S	U
S	V	B	P	S	A	I	T	N	T	I	R
N	P	M	E	O	R	N	C	E	A	T	T
O	E	O	L	I	I	A	Y	I	T	A	L
C	O	M	P	R	O	M	I	S	A	T	A

COMPROMÍS - SENTIT HUMANITARI - CONSCIÈNCIA - SOLIDARITAT - ALTRUISME - GENEROSITAT - EMPATIA - AMOR - JUSTÍCIA

Patata farcida de retalls de verdures

Els farcits són ideals per aprofitar tota mena de retalls de verdures, i als nens els agrada molt cuinar-les, però també menjar-se-les! Aquest plat és nutritiu, econòmic, fàcil de fer i molt bonic!

Ingredients

- 4 patates mitjanes
- 300 g de verdures que tingueu a casa
- 100 g de salsa de tomàquet
- Oli d'oliva, sal, pebre i un pessic generós d'orenga

Per al puré de patates

- L'interior de les patates cuites
- 50 g de mantega i 100 ml de llet
- 50 g de formatge ratllat tipus parmesà, sal i pebre

Preparació

Bullim les patates senceres i amb pell, en abundant aigua i sal entre 30 i 40 minuts. Tallem les verdures a dauets petits i les posem en porcions de 100 g en un bol que pugui anar al microones. Les tapem amb una tapa apta per a microones i les coem durant 4 minuts a potència màxima (depenent del tipus de verdura necessitarà més o menys temps de cocció). Barregem totes les verdures amb orenga, sal, pebre i la salsa de tomàquet. Escapcem les patates amb un ganivet i les buidem amb una cullereta de postres. Reservem la polpa de la patata i la tapa superior de la patata, sense pell. Ho passem per un passapuré o ho aixafem bé amb una forquilla. Hi afegim la llet, la mantega i el formatge ratllat. Ho barregem bé fins a aconseguir un puré tan fi com sigui possible. Omplim les patates amb la barreja de verdures i cobrim amb el puré de patates. Escalfem al microones durant un parell de minuts, si pot ser en funció de gratinat. ❤

Bunyols de bacallà amb salsa de tomàquet

No hi ha cap nen que es resisteixi a aquests bunyols. Són boníssims i el gust de peix hi queda molt atenuat. Els bunyols són una bona estratègia per aprofitar les restes o petits bocins d'aliments. A més, la recepta de massa de bunyols és universal, i significa que amb la mateixa massa podem fer bunyols de tota mena de peix i tota mena de verdures!

Ingredients

- 400 g de bacallà dessalat
- 2 alls
- Unes fulles de julivert
- 1 ou
- 150 ml de llet
- 50 ml d'aigua amb gas
- 200 g de farina
- Una culleradeta de llevat químic
- Un pessic de sal (vigileu la sal del bacallà)
- Oli per fregir
- Salsa de tomàquet per acompanyar

Preparació

Piquem o triturem l'all i el julivert. Posem el bacallà dessalat amb la pell cap amunt, en una olla. Cobrim amb aigua, i afegim una fulla de llorer. Ho posem al foc. Quan trenca el bull i fa una mica d'escuma, retirem el bacallà. Esperem que es refredi i l'esmicolem. El barregem amb l'all i el julivert. Incorporarem els rovells de l'ou, la llet, l'aigua amb gas, la farina, el llevat i la sal. Muntem les clares a punt de neu i les incorporarem amb cura perquè no perdin volum. Amb una cullera, anem agafant porcions de bunyol i els fregim en oli roent. Ajudem que girin amb una escumadora. Quan els veiem que són daurats, els retirem i els fem escórrer sobre una reixeta o un paper absorbent. Finalment, ho acompanyem amb salsa de tomàquet calenta. Bon profit! ❤

L'Escola de Formació del Voluntariat: quaranta anys formant persones amb molt de cor

TEXT: SCHEHERAZADE BERMEJO · FOTOGRAFIES: ARXIU HISTÒRIC DE CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA

Des de la creació de Càritas l'any 1944, la terminologia i el sentit del voluntari ha anat evolucionant i adaptant-se als canvis que l'Església ha realitzat en l'orientació de l'exercici de la caritat, passant d'una tasca assistencial i benèfica, a un compromís de promoció de la persona atesa i una recerca de les causes de la pobresa, després del Concili Vaticà II (1962-1965).

Fins als anys seixanta, per designar els voluntaris vinculats a Càritas s'utilitzaven els termes: col·laboradors, cooperadors de caritat i visitadors. Aquests col·laboradors o cooperadors, ajudaven, per exemple, en la gestió de l'enviament de cartes i preparació de les col·lectes de les campanyes benèfiques d'Ajuda al Necessitat, Niños a Belén, Ajuda al Nen Tuberculós Necessitat, Campanya de Nadal, de l'Amor Fratern, Dia Nacional de la Caritat (Corpus), campanyes d'emergència com les inundacions de l'any 1962, etc.

Altres ajudaven en el magatzem a classificar els aliments que es rebien de les diferents campanyes i de l'Ajuda Social Americana, en els robbers, a les colònies d'estiu per a infants, a les guarderies parroquials, en l'elaboració de fitxers de pobres, de fitxers de "Pudientes", de mapes, d'estadístiques socials, etc.

També alguns professionals advocats, metges, mestres, arquitectes, etc. van participar gratuïtament en la creació i funcionament de l'Assessoria Jurídica de CDB, dels dispensaris mèdics vinculats a parròquies o centres socials, del Servei Mèdic-Farmacèutic de CDB i de les Escoles Nocturnes, entre altres serveis.

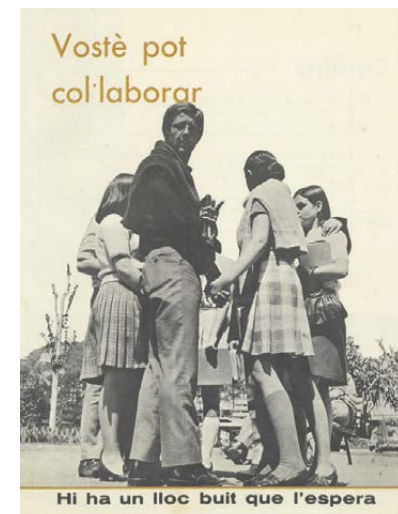

Per aquesta raó, veient el grau d'implicació d'aquests col·laboradors i la necessitat de donar-los una mínima formació, el 4 de febrer de l'any 1957 es va fer el primer "Cursillo de Cooperadoras de Caridad". Hi van assistir 140 alumnes i es formava en doctrina i història de la caritat, doctrina social catòlica, legislació laboral, assistència sanitària social i organització.

L'obertura del Concili Vaticà II fa que el novembre del 1966 es faci un nou curset de preparació per als col·laboradors de Càritas, anomenats a partir d'ara treballadors socials voluntaris o treballadors voluntaris. El curs es basava principalment en la promoció social i en els diversos mètodes de treball social, i estava destinat a les persones que col·laboraven en el treball social comunitari.

L'any 1971, segons consta a la memòria, l'entitat tenia una persona dedicada a gestionar els oferiments de treballadors voluntaris amb l'objectiu de relacionar-los amb les necessitats reals dels serveis de Càritas. La responsabilitat de Càritas envers aquests voluntaris va fer que l'any 1983 Càritas creés l'Escola de Formació de Voluntaris.

Després de quaranta anys, l'Escola de Formació del Voluntariat continua sent un centre referent de formació permanent del voluntari i un marc de debat pel que fa a la intervenció del voluntariat en els diferents àmbits del treball social. ❤

Multiplicar els pans i els peixos

TEXT: EQUIP D'EMPRESES AMB COR · FOTOGRAFIA: JORDI BOIXAREU

En un número dedicat al voluntariat, no podíem passar per alt la immensa tasca de la seixantena de voluntaris i voluntàries que formen l'equip d'Entitats amb Cor.

Entitats amb Cor té el seu germen en un petit grup de voluntaris vinculats al món de l'empresa i amb un gran compromís social lligat a la seva espiritualitat que va constituir Empreses amb Cor l'any 2002.

En aquests més de vint anys, **aquella llavor ha crescut fins a convertir-se en un entramat de quatre grups diferents, adreçats a tots els sectors amb capacitat de transformació social: des de l'educació fins a l'esport i el lleure, passant per l'empresariat i la mateixa comunitat catòlica.** És el nucli dur de la sensibilització i la captació de recursos de Càritas, sense el qual seria impossible el funcionament de l'entitat.

Cal posar en valor la seva tasca per l'enorme impacte que té en la vida de les persones a les quals s'acompanya des de Càritas. Les estades esportives que permeten que nens, joves, adults i persones grans puguin fer esport amb l'ajuda de

clubs esportius; l'accés de les persones ateses al món de la cultura; el suport de les empreses que permet insercions laborals, la sensibilització a les escoles de primària, secundària i a les universitats; les aportacions econòmiques que ens permeten atendre les persones...

La Doctrina Social de l'Església ens proposa treballar pel bé comú, i adonar-nos que tots tenim una part de responsabilitat en les situacions que viuen els nostres germans, i que si ens unim i treballem plegats, aportant la força de les idees, recursos humans i econòmics, podem aconseguir fer realitat el somni que ens empeny.

El papa Francesc no es cansa de dir-nos que hem de somiar en gran, que hem de transformar els somnis d'avui en realitat de futur, i que per fer-los realitat cal atrevir-s'hi. Aquests homes i dones, agosarats, encarnen el millor del voluntariat: compromís i expertesa a parts iguals i una plena identificació amb els valors de Càritas.

Són el clar exemple que el miracle dels pans i els peixos es fa realitat any rere any. ☘

Voluntariat amb valors, un valor a l'alça

TEXT: MARTA PLUJÀ

Són quatre els equips que s'engloben sota el paraigua d'Entitats amb Cor. Però, què és Entitats amb Cor? Entitats amb Cor agrupa totes aquelles persones jurídiques que col·laboren amb Càritas. **Durant el 2022, 601 entitats han col·laborat d'alguna manera amb Càritas, ja siguin empreses, clubs, escoles, congregacions o universitats, entre d'altres.**

A partir de la tasca pionera feta des de la relació amb empreses l'any 2002, Càritas va anar diversificant l'acció, per poder abraçar la majoria d'àmbits essencials en la transformació social. **La tasca d'Entitats amb Cor és immensa, i impossible sense la feina inesgotable de la seixantena de voluntaris que en formen part.**

Des d'Escoles amb Cor, per exemple, es treballa l'educació en valors des de la base, des de l'escola, amb xerrades i campanyes adreçades als alumnes de primària i que s'allarga fins a l'etapa universitària. **El grup d'Escoles amb Cor està format per 27 voluntàries, que han aconseguit que 160 escoles i instituts –tant públics com privats o concertats–, s'impliquin en alguna de les múltiples activitats que s'ofereixen:** xerrades de sensibilització, accions de servei comunitari, campanyes de captació, voluntariat. En total, durant aquest curs s'han fet més de mig miler d'accions.

Educació en Valors també allarga l'acció a les universitats. **Són 11 voluntaris i voluntàries en aquest grup, que han realitzat prop de 300 accions en 13 centres de la diòcesi** (universitats, escoles i col·legis majors). No només s'hi fan xerrades de sensibilització, sinó que també són importants les taules rodones sobre responsabilitat social, en què l'alumnat pot aprendre de primera mà quines polítiques d'acció social, ambientals i de governança tenen les empreses que col·laboren habitualment amb

la nostra institució. Des d'Universitats amb Cor **busquen que els futurs professionals surtin formats en valors humanístics i de solidaritat, que pensin en el seu privilegi i que puguin veure que amb el seu granet de sorra també podran contribuir a millorar les condicions de vida d'aquelles persones que es troben en situació de vulnerabilitat.** Una de les iniciatives més interessants és premiar aquells treballs finals de grau i màster que contenen una perspectiva social, dotant-los d'una Distinció Honorífica en forma de diploma.

Un equip també nombrós de persones compromeses (16) és el que forma Empreses amb Cor. Són persones que majoritàriament venen del món empresarial i dels negocis i que posen la seva experiència i els seus contactes al servei de les persones acompanyades per Càritas. **L'equip es relaciona amb 1.208 empreses, fundacions i congregacions, i l'any 2022 han aconseguit recaptar més de 3,6 milions d'euros per destinar a l'acció social.**

L'equip més petit en nombre, vuit, és el d'Esport, Oci i Cultura amb Cor. Gestionen vuitanta entitats entre clubs esportius, empreses de lleure i del món de la cultura. **Contribueixen a garantir un lleure actiu i saludable, no només als infants, sinó també a totes aquelles persones que no podrien accedir-hi per la seva situació econòmica. L'any 2022 van poder gaudir d'alguna activitat d'oci o lleure més de 2.000 persones.**

Són molts els voluntaris i voluntàries que fan possible l'acció de Càritas. Aquests 62 són una mostra que la transformació social només serà possible si ens hi impliquem tots, cadascú des de la seva àrea d'expertesa, cadascú donant el millor de si mateix amb generositat, empatia, sentit humanitari i grans dosis d'amor per l'altre.

Fernando Porta
Voluntari coordinador
d'Universitats amb Cor

“Intentem sembrar la llavor en els joves per convertir-los en persones socialment responsables”

En el decurs de la meua vida he tingut clar que he estat un privilegiat. Un cop jubilat, vaig decidir retornar a la societat tot allò que n'havia rebut. A l'hora d'escollir on fer el voluntariat, em vaig decidir per Càritas, ja que és el braç social de l'Església catòlica i va en línia amb les meves creences. No només és una entitat que desenvolupa una meritòria acció social per al “quart món”, sinó que ho fa amb una absoluta transparència. En relació amb la meua tasca, des d'Universitats amb Cor contribuïm a sensibilitzar socialment el jove universitari i li “obrim els ulls” a un món que normalment desconeix. De fet, intentem sembrar la llavor per convertir-lo en una persona socialment responsable.

Maria Teresa Muntañola
Voluntària coordinadora d'Escoles
amb Cor i Educació en Valors

“Càritas és seriosa, respectada, fiable, universal i no margina cap col·lectiu”

Volia dedicar una part del meu temps prestant un servei a la societat, i un voluntariat era la millor manera de fer-ho. Càritas reuneix totes les característiques fonamentals en una entitat sense ànim de lucre, i que el seu objectiu principal és ajudar persones que pateixen pobresa o estan en risc de patir-la. Càritas és seriosa, respectada, fiable, universal i no margina cap col·lectiu. Soc creient, i el fet que sigui una entitat d'Església va ser important a l'hora de decidir-me a ser voluntària. Pel que fa al meu voluntariat, serveix per donar a conèixer situacions d'injustícia social, l'acció que Càritas duu a terme i fer veure als infants i joves que la pobresa és més a prop del que ens pensem. Finalment, també contribuïm a trobar recursos per sostenir l'acció social de l'entitat.

Àngel Valero
Voluntari i coordinador de
Clubs amb Cor

“La relació dels clubs esportius amb Càritas sempre ha estat exemplar”

Després de la meua vida professional, vaig decidir que podia fer alguna cosa útil per a la societat, i ja fa 18 anys que soc voluntari. En aquest temps hem tingut èxits i fracassos, però la satisfacció que m'emporto és la relació que he creat amb les persones, sobretot amb empresaris i persones de clubs esportius, que sempre han estat exemplars. En el meu cas, vaig escollir el voluntariat a Càritas perquè és una entitat d'Església, i durant la meua vida no només he col·laborat amb Càritas Barcelona, sinó també amb Mans Unides o Entrecultures, segons les circumstàncies. El meu voluntariat és útil per coordinar totes les persones que formem l'equip de Clubs amb Cor, ja que la feina, sobretot a l'estiu, és molt intensa. Estic bastant satisfet amb la feina que fem, i com els clubs esportius ofereixen les seves instal·lacions a persones i infants que no tenen recursos per dur a terme un esport o gaudir d'un casal d'estiu.

Manel de Febrer
Voluntari d'Empreses amb Cor

“Soc voluntari de Càritas pel treball que fa en favor de la persona i per la seva transparència”

Estic a Càritas per casualitat. Vaig tenir la gran sort que, al cap de pocs dies de jubilar-me, vaig trobar una voluntària de Càritas que va presentar-me Entitats amb Cor. D'això, ara en farà set anys, i la meua col·laboració amb Càritas em reporta un retorn personal inestimable i una il·lusió per continuar ajudant. En el meu cas, vaig triar Càritas per dos motius. En primer lloc, perquè Càritas centra la seva activitat en la dignitat de la persona i, en segon lloc, per la transparència, tant de les seves actuacions com de la gestió dels seus recursos econòmics. Estic integrat en el grup de voluntaris d'Empreses i Fundacions amb Cor, que centra la seva activitat en el món de les empreses i tracta de trobar aquells punts en comú on l'empresa i Càritas poden col·laborar i ajudar a finançar els projectes de l'entitat.

Les piulades del curs

@basicsbtv

“A Càritas les peticions estan augmentant molt. Sobretot ens preocupa l'augment del preu de l'habitatge. Ajudem la gent a pagar una habitació. Demanen 500 o 600 euros en barris senzills”
Mercè Darnell, de Càritas Barcelona.

@catcristiana

El Papa rep Càritas Espanyola amb motiu del seu 75è aniversari i destaca que l'entitat s'ha guanyat el respecte de la societat més enllà de creences i ideologies.

@elsmatins

Insomni, angonya o tristesa. Tres de cada cinc nens atesos per @caritasbcn pateixen malestar emocional per la situació que viuen les seves famílies, segons l'informe de l'entitat.

@caritasbcn

@caritasbcn inaugura un nou punt d'acollida a #CornellàDeLlobregat que donarà resposta a 6.870 persones de la Zona Pastoral 4. Un espai multifuncional on les persones podran sentir-se escoltades i acompanyades.

@caritasbcn

600 veus per una sola causa. La solidaritat ressona per les parets de l'Auditori del @CCIB_Forum gràcies a tots per fer possible el @gospelfest2020!

@caritasbcn

“Quan parlem de números parlem de vides, la inflació està suposant un impacte en el dia a dia de les famílies que acompanyem”. @edsala62 al programa d'Ana Rosa.

@Taula3sector

@caritasbcn atén 16.000 llars durant el 2022, gairebé un 30% més que l'any anterior. Aquestes dades situen Càritas Barcelona en xifres rècord d'atenció, recuperant nivells del 2019.

@rtvenoticias

#AQUÍPARLEM | Salvador Busquets considera que calen mesures més coordinades per lluitar contra l'exclusió “La renda garantida ha d'anar acompanyada de polítiques d'habitatge”.

A la pobresa, la coneixes

A la diòcesi de Barcelona, 1 de cada 3
persones es troba en situació de pobresa.
Per estadística, a més d'una pots
posar-li nom i cognoms.

Ens ajudes a canviar la seva situació?

Fes un donatiu

www.caritas.barcelona

BIZUM: 33381

 Càritas
Diocesana de Barcelona